

Brüssel, 2.5.2018
COM(2018) 325 final

2018/0135 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

Euroopa Liidu omavahendite süsteemi kohta

{SWD(2018) 172 final}

SELETUSKIRI

1. SISSEJUHATUS – VAJADUS REFORMI JÄRELE

1.1. Rahastamissüsteem, mida ei ole reformitud alates 1988. aastast

Ettepanek järgmise mitmeaastase finantsraamistiku kohta annab võimaluse ajakohastada ELi finantsraamistikku. Nagu märgitud komisjoni teatises „Tänapäevane eelarve liidu jaoks, mis hoiab, kaitseb ja avardab võimalusi: mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2021–2027“, ¹ on liidul vaja rahastada uusi liidu prioriteete ja Euroopa avalikke hüvesid. Samal ajal tekitavad majanduslikud muutused ja globaliseerumine liikmesriikide maksusüsteemidele uusi probleeme ning on kehtestatud uued poliitikameetmed, mida saab tugevdada finantsstiimulite pakkumisega ELi tasandil. Lisaks sellele on paljud kutsunud üles reformima eelarve tulude poolt, et suurendada selle selgust, õiglust ja läbipaistvust.

Sellega seoses ei saa ELi eelarve tulude poolt vaadelda ELi olulistest suundumustest eraldiseisvana. Suurema tähelepanu pööramine Euroopa mõõtmega avalikele hüvedele ning riigi rahanduse tõhus ja usaldusväärne juhtimine peavad olema mitte üksnes ELi eelarve kulude poole aluseks, vaid peavad saama ka tulude poole läbivaatamise nurgakiviks.

ELi eelarvet mõjutab peamiselt kulude pool, mitte tulu kättesaadavus. See tähendab, et eelarve tulude poolt on kohandatud peamiselt automaatselt, sõltuvalt kuludest, vastavalt omavahendeid käsitlevates õigusaktides sätestatud eeskirjadele. Üldiselt peab „omavahendite“ süsteem tagama usaldusväärse ja paindliku raamistiku, mis täielikult järgib tasakaalu põhimõtet.

Kehtiv omavahendite süsteem põhineb kolmel peamisel tulukategoorial: i) nn traditsioonilised omavahendid (peamiselt tollimaksud); ii) käibemaksupõhiseid omavahendid ja iii) kogurahvatulul põhinevad omavahendid. Traditsioonilised omavahendid on ELi eelarve otsene tuluallikas ja seega käsitatakse neid „tõeliste“ ELi omavahenditena, samas kui kaks ülejäänud kategooriat on sisuliselt liikmesriikide sissemaksud ELi eelarvesse. Kogurahvatulul põhinevad omavahendid nähti ette omavahendite süsteemi „teisejärgulise komponendina“, et tagada kokkulepitud kulutuste täielik rahastamine. Kuid aja jooksul on need muutunud süsteemi peamiseks komponendiks. Nende arvele jääb üle 70 % ELi tuludest. Sellega tagatakse stabiilsus ja piisavus, kuid nende suur osakaal üksnes kinnitab ettekujutust, et liikmesriikide poolt ELi eelarvesse tehtavad osamaksud on pelgalt kulutegur.

Kogu rahastamissüsteemi reformimine on osutunud raskeks. Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 311 on sätestatud, et „liit varustab end oma eesmärkide saavutamiseks ja poliitika elluviimiseks vajalike vahenditega“. Kõnealusel artiklil põhineva omavahendeid käsitleva otsusega on ette nähtud tugev õiguslik alus ELi eelarve rahastamise süsteemile. Selliste suurte panuste puhul õiglase otsuse tegemisel on vajalik liikmesriikide ühehäälneline heakskiit ja riikide parlamendid peavad selle ratifitseerima. Samal ajal on see ka suur menetlustõke, millest otsusetegijad peavad üle saama, isegi kui reformi vajadus on enamikule selge. Ei ole juhus, et viimane oluline kvalitatiivne muudatus omavahendite süsteemis ulatub tagasi 1980. aastatesse, mil võeti vastu nn „Delors'i pakett“ ja kehtestati kogurahvatulul põhinev komponent, et katta kulude suurenemist, mis oli seotud ühtse turu rakendamisega ja laienemisega uutesse liikmesriikidesse.

¹ COM(2018) 321.

Komisjon esitas 2011. aastal ettepaneku uute omavahendite kohta, et toetada liikmesriikide jõupingutusi eelarve konsolideerimisel finantskriisi taustal². Tehti ettepanek lihtsustada käibemaksupõhiseid omavahendeid ja luua uued omavahendid, mis põhinevad finantstehingute maksul. Euroopa Parlament toetas komisjoni ettepanekuid. Kuigi vajalikku ühehäälet kokkulepet liikmesriikide vahel ei suudetud saavutada, valitses laialdane üksmeel reformi vajaduse osas. Tunnistades, et süsteemi saab parandada, kutsus Euroopa Ülemkogu oma 7.–8. veebruari 2013. aasta järeldustes nõukogu üles jätkama tööd komisjoni ettepanekutega.

1.2. Vajadus reformi järele

Kõrgetasemeline omavahendite töörühm loodi aastate 2014–2020 mitmeaastast finantsraamistikku käsitleva lõpliku kokkuleppe osana 2013. aasta detsembris, mil nõukogu, Euroopa Parlament ja komisjon võtsid vastu ühisavalduse omavahendite kohta. Ühisdeklaratsioonis märgiti, et omavahendite küsimus vajab põhjalikumalt käsitlemist ja selleks tuleks kokku kutsuda institutsioonidevaheline kõrgetasemeline töörühm, et üldiselt läbi vaadata omavahendite süsteem. Rühm esitas oma lõpparuande 2016. aasta detsembris³. Rühma soovitusel hõlmasid selliste uut liiki omavahendite kasutuselevõtmist, millel on tihedam seos ELi poliitikaga, ja korrektsioonimehhanismide kaotamist.

Komisjon võttis 2017. aasta juunis vastu aruteludokumendi ELi rahanduse tuleviku kohta⁴. Dokumendis esitatakse mitu varianti, kuidas siduda omavahendid nähtavamal viisil ELi poliitikavaldkondadega, eelkõige ühtse turu ja jätkusuutliku majanduskasvuga. Dokumendis märgiti, et uute omavahendite kasutuselevõtu korral tuleks pöörata tähelepanu järgmisele: i) nende läbipaistvus, lihtsus ja stabiilsus; ii) nende kooskõla ELi poliitikaeesmärkidega; iii) nende mõju konkurentsivõimele ja jätkusuutlikule majanduskasvule ning iv) nende õiglane jaotus liikmesriikide vahel. 2018. aasta veebruaris kinnitas komisjon⁵ veel kord, et ELi eelarve tulupoole reform aitaks keskenduda arutelu eesmärkidele ja neile valdkondadele, kus Euroopa Liit saaks tuua tõelist lisaväärtust.

2018. aasta märtsis võttis Euroopa Parlament vastu resolutsiooni ELi omavahendite süsteemi reformi kohta⁶. Kooskõlas kõrgetasemelise omavahendite töörühma lõpliku aruande („Monti aruanne“) põhisõnumiga toodi resolutsioonis esile puudused ELi eelarve praeguses rahastamises ja vajadus laiaulatuslike reformide järele. Eelkõige kutsutakse üles võtma kasutusele erinevaid uut liiki omavahendeid ja kaotama kõik korrektsioonid.

1.3. Ettepanek rahastamissüsteemi reformimise kohta: ELi majanduslikele ja keskkonnanalastele väljakutsetele vastamine

Seoses paljude uute poliitiliste prioriteetidega, millel on mõju eelarvele, ja Ühendkuningriigi EList väljaastumisega tuleb pöörata erilist tähelepanu omavahendite süsteemi ülesehitusele. Ka digiteerimine, globaliseerumine ja muud majandussuundumused tekitavad riiklikele statistikaasutustele tõsisemaid väljakutseid. Seepärast tuleks põhjalikumalt ja sagedamini läbi vaadata kogurahvatulu andmed, et need asjakohaselt kajastaksid erinevate majanduste rahvatulu. Seoses maksustamise, turgude integreerimise, kapitali vaba liikumise ja immateriaalse vara osakaalu suurenemisega on tekkinud kahtlusi selles, kas riiklikud

² KOM(2011) 510 lõplik.

³ Kõrgetasemelise omavahendite töörühma lõpparuanne ja soovitusel teemal „Euroopa Liidu rahastamine tulevikus“, 2016. aasta detsember.

⁴ COM(2017) 358 final.

⁵ COM(2018) 98 final.

⁶ P8_TA-PROV(2018)0076, Euroopa Liidu omavahendite süsteemi reform– G. Deprez ja J. Lewandowski.

maksuraamistikud võtavad nõuetekohaselt arvesse kõnealustes valdkondades asetleidvaid muutusi. Kliimamuutused ja keskkonnareostus tekitavad negatiivseid välismõjusid, mis nõuavad reageerimist ELi tasandil, kui mitte ülemaailmsel tasandil.

Lisaks põhinõudele pakkuda piisavalt tulu, et katta kulutusi, tuleks omavahendite süsteemi reformida nii, et see aitaks lahendada neid uusi probleeme ja oleks kujundatud viisil, mis annab suuremat kasu kui lihtsalt korrapärane eelarvetulu. Samuti teeb komisjon ettepaneku ajakohastada olemasoleva rahastamissüsteemi põhjal ELi eelarve tulude poolt, lihtsustades olemasolevaid käibemaksupõhiseid omavahendeid, mitmekesistades tuluallikaid ning suurendades sünergiat ELi ja riikide eelarvete vahel.

Käesoleva ettepanekuga ei looda ühtegi uut maksu ELi kodanike jaoks. ELil ei ole õigust kehtestada makse. Seepärast austatakse uut liiki omavahendite kehtestamisel täielikult riikide maksusuveräänsust. Olemasolevaid maksustamisvahendeid kohaldatakse peamiselt riiklikul tasandil, kuigi mõnes valdkonnas on Euroopa Liit sätestanud eeskirjad maksude kohaldamise ühtlustamiseks. See suurendab õiglust kodanikele ja ettevõtetele erinevates ELi riikides, nähes samas ette ka vahendid selliste eelarvetulude kogumiseks, mida liikmesriikide asutused ei saa koguda. Teatavate ühtlustatud maksubaaside osa või muude ELi poliitikastrateegiatel või õigusnormidel põhinevate allikate eraldamine ELi eelarvele aitaks parandada ELi ja liikmesriikide majanduse sünergiat.

Käesoleva ettepanekuga säilitatakse tasakaalus eelarve põhimõtte järgimisega range eelarvedistsipliin. Mitmete erinevate omavahendite koostoime võib anda sünergiat, mida ei ole seni täielikult ära kasutatud. See võimaldaks paremini ära kasutada aluslepingus ette nähtud võimalusi, kuivõrd eri liiki omavahendid (riikide osamaksed, kehtivate või tulevaste maksude ning tõelise ELi tulu osakaal) pakuvad täiendavaid ja üksteist tugevdavaid eeliseid. Tuluallikate mitmekesistamine aitab suurendada ELi eelarve vastupanuvõimet ja kohandatavust, mis lõppkokkuvõttes toob kasu kõigile liikmesriikidele.

Käesoleva ettepanekuga lihtsustatakse kehtiva ELi rahastamissüsteemi peamisi elemente ja muudetakse süsteem läbipaistvamaks. Praeguseid omavahendeid muudetakse ja ajakohastatakse. Liikmesriikide poolt endale jäetavaid sissenõudmiskulusid vähendatakse 20 %-lt algsele tasemele 10 %. Korrektsioonid kaotatakse järk-järgult üleminekumehhanismi raames.

Majandus- ja rahaliidu süvendamiseks tuleb võtta konkreetseid meetmeid, et aidata pehmendada majandusvapustusi. Võttes arvesse kavandatavat Euroopa investeringute stabiliseerimise vahendi kohaldamisala ja eesmärgi, teeb komisjon ettepaneku teha kättesaadavaks summa, mis vastab osamaksele, mis on proportsionaalne eurosüsteemis saadud aastase rahalise tuluga, et aidata rahastada Euroopa investeringute stabiliseerimise vahendi raames antavaid toetusi. Need summad kogutakse osalevatelt euroala liikmesriikidelt ja kantakse ELi eelarvesse sihtotstarbelise välistuluna.

Komisjon teeb ettepaneku:

1. ajakohastada olemasolevaid omavahendeid
 - säilitades tollimaksud ELi **traditsiooniliste omavahenditena** muutumatuna, kuid vähendades 10 %-le määra, mille liikmesriigid jätavad „sissenõudmiskulude“ katteks;
 - säilitades **kogurahvatulul** põhinevad omavahendid „tasakaalustava“ vahendina;

- **lihtsustades käibemaksupõhiseid omavahendeid;**
2. kehtestada uued omavahendid, mis hõlmavad:
 - osa uuesti loodud **äriühingu tulumaksu ühtsest konsolideeritud maksubaasist**, mis võetakse kasutusele pärast vajalike õigusaktide vastuvõtmist. See seostab ELi eelarve rahastamise otseselt ühtsel turul tegutsevate ettevõtjate saadava kasuga;
 - osa **ELi heitkogustega kauplemise süsteemi** enampakkumistulust: Euroopa heitkogustega kauplemise süsteem on oluline vahend kasvuhoonegaaside heitkoguste kulutõhusaks vähendamiseks võetavatest ELi meetmetest ja on otseselt seotud ühtse turu toimimisega;
 - **ringlusse võtmata plastpakendijäätmete koguse põhjal arvutatud riiklik osamakse**. See ajendab liikmesriike vähendama pakendijäätmeid ja stimuleerib Euroopa üleminekut ringmajandusele, rakendades Euroopa plastistrateegiat.
 3. kehtestada põhimõte, et otseselt ELi poliitikast tulenevad tulevased tulud tuleb kanda ELi eelarvesse;
 4. järk-järgult kaotada korrektsioonid;
 5. suurendada omavahendite ülemmäära.

2. OLEMASOLEVATE OMAVAHENDITE AJAKOHASTAMINE

2.1. Tollimaksude (traditsioonilised omavahendid) säilitamine väiksemate sissenõudmiskuludega

Traditsioonilised omavahendid, mis praegu koosnevad peamiselt tollimaksudest, laekuvad otse ELi eelarvesse ja üldiselt peetakse neid „loomulikult“ tulenevaks tolliliidu toimimisest ning ühisest väliskaubanduspoliitikast. Tollimakse kogutakse kolmandatest riikidest pärinevate toodete impordilt ühisel tollitariifistikus sätestatud maksumäära alusel⁷.

Praegust sissenõudmiskulu (20 %) tollimaksude puhul võib pidada suuremaks, kui oleks tegelikult vaja sobiva stiimuli pakkumiseks tollimaksude kogumiseks riiklike asutuste poolt liidu nimel. Seepärast tehakse ettepanek vähendada sissenõudmiskulusid, mis liikmesriikidel on lubatud endale jätta, viies vastava määra traditsioonilisele tasemele 10 % ning samas tugevdades rahalist toetust tolliseadmetele ja infotehnoloogiale vastavalt tegelikele vajadustele.

Kogutud tollimaksude summad ja kontrollide intensiivsus näitavad erinevaid suundumusi. Viimased tolliliidu tulemusandmed näitavad, et kontrollimäär on viimastel aastatel vähenenud, samas kui kinnipidamismäär on samal ajal suurenenud 10 %-lt 25 %-le. Liidu tasandil kontrolliti 2016. aastal tollivormistuse ajal 2,1 % imporditud kaupadest, kuid see määr varieerub liikmesriigiti märkimisväärselt. Lisaks on lihtsustatud korra kohaldamine ja automatiseerimine aidanud suurendada kontrollide kulutasuvust.

Pealegi ei toetata liikmesriikide poolt sissenõudmiskulude katteks kinnipeetud summadega alati otseselt tollitegevust. Hiljutised suundumused näitavad, et riiklikes asutustes on kontrolli

⁷ Liikmesriigid koguvad tollimakse ELi nimel ja teevad need komisjonile kättesaadavaks pärast 20 % mahaarvamist, mis jäetakse „sissenõudmiskulude“ katteks. Seda protsendimäära, mis oli aastatel 1997–2000 10 %, suurendati 2001. aastal 25 %-le. Pärast komisjoni ettepanekut vähendada kõnealust määra tagasi 10 %-le, vähendati poliitilise kompromissi tulemusel seda määra omavahendeid käsitleva 2014. aasta otsusega 20 %-le.

tegemiseks järjest vähem töötajaid,⁸ mis tähendab, et vaid piiratud osa olemasolevatest vahenditest on suunatud tollitoimingutele ja tollimaksude kontrollimisele.

2.2. Kogurahvatulul põhinevate omavahendite säilitamine ja nende täiendamine, et paremini kajastada ELi mõõdet

Praegu moodustavad kogurahvatulul põhinevad omavahendid suure osa ELi eelarvetuludest. Praeguste omavahendite eelised stabiilsuse, piisavuse ja kohandatavuse seisukohast, mis on eelkõige tagatud kogurahvatulul põhinevate osamaksete kaudu, on väljaspool kahtlust. Seepärast jäävad kõnealused omavahendid ELi eelarve tulude poole alustalaks.

Kuid hiljutised majandussuundumused on tekitanud riiklikele asutustele probleeme seoses kogurahvatulu täpse mõõtmisega, mis on jõukuse hindamise esmaseks aluseks. Globaliseerumine ja tehnilised muutused on toonud kaasa põhjalikud muutused ettevõtete struktuuris ja tootmise asukohas. Riiklike asutuste ees seisavad väljakutsed seoses paljude teenuste elektrooniliseks muutumisega, e-kaubanduse kiire levikuga, immateriaalse vara kasvava osakaaluga ning väliskapitali investeeringute suure ja järsu kõikumisega. Rahvamajanduse arvepidamist võib näiteks mõjutada kiire ja ulatuslik immateriaalsete varade ülekandmine riikide vahel suurte hargmaiste ettevõtjate poolt seoses maksu- või regulatiivsete stiimulitega⁹.

Kuna neid suundumusi ei võeta riiklikes äriühingu tulumaksu süsteemides või muudes andmeallikates alati arvesse, tekitab see probleeme nii riiklikele maksuasutustele kui ka riiklikele statistikaasutustele. See on üks põhjus, miks komisjon on käivitanud algatused, mis käsitlevad äriühingu tulumaksu ühtset konsolideeritud maksubaasi ja digitaalmajanduse õiglast maksustamist. Äriühingu tulumaksu ühtne konsolideeritud maksubaas aitab parandada ühtse turu toimimist ja vähendada ebatõhusust ja moonutusi, mis on seotud maksuplaneerimise ja nõuete täitmisega seotud suurte kuludega. Digiteenuste maks on ajutine lahendus probleemile, et kehtivad äriühingute maksustamise eeskirjad ei ole digitaalmajanduse jaoks sobivad.

Sellest tulenevalt on vaja täiendada kogurahvatulul põhinevaid omavahendeid ja vähendada nende osakaalu liidu eelarves, nähes ette mitmekesise ja vastupanuvõimelise omavahendite kogumi, mis on otseselt seotud liidu pädevuste ja eesmärkidega. Need uued tulukomponendid pakuvad täiendavaid elemente, mis kajastavad paremini kõikumisi liikmesriikide majandustsüklites ja seeläbi toetavad ELi eelarve proportsionaalsust, õiglust ja stabiliseerivat mõju.

Selleks et säilitada piisavus, stabiilsus ja prognoositavus, käsitatakse kogurahvatulul põhinevaid osamakse jätkuvalt „tasakaalustavate” omavahenditena, st tuluna, mille sissenõudmismäära kohandatakse sõltuvalt üldisest vajadusest katta kulud, olles kõigepealt võtnud arvesse muid tulusid ja muid omavahendeid. Seega tagavad kogurahvatulul põhinevad omavahendid, et liidu üldeelarve on alati *ex ante* (st vastuvõtmise etapis) tasakaalus. Omavahendite kogum tugevdab kogurahvatulu tasakaalustavat rolli ja tagab õiglase koormuse jagamise liikmesriikide vahel.

2.3. Käibemaksupõhiste omavahendite lihtsustamine

Käibemaksupõhine komponent on olnud omavahendeid käsitleva otsuse osa alates 1980. aastast ja sellega tagatakse ELi eelarve seotus ühtse turu ja maksude ühtlustamisega. Maksubaas on piisavalt lai, et tagada stabiilne ja prognoositav tuluvoog.

⁸ Tolliliidu tulemused, 2016.

⁹ Seoses globaliseerumisega on riiklikud statistikaasutused tegemas koostööd andmekäitluse järjepidevuse, usaldusväärsuse ja võrreldavuse tagamiseks liikmesriikides.

Kehtiva süsteemi kohaselt on käibemaksubaasid kõigis liikmesriikides vastavalt ELi eeskirjadele ühtlustatud. See nõuab mitmeid korrektsioone ja hüvitisi, samuti tülikat kaalutud keskmise määra arvutamist. Nende baaside suhtes kohaldatakse ülemmäära 50 % kogurahvatulu baasist, et kõrvaldada käibemaksupõhiste omavahendite regressiivsed aspektid. Seejärel kohaldatakse iga liikmesriigi ühtlustatud käibemaksubaasi suhtes ühtset määra 0,3 %, välja arvatud Saksamaa, Madalmaad ja Rootsi, kelle suhtes kohaldatakse vähendatud sissenõudmismäära.

Kavandatud lihtsustamine põhineb järgmistel põhimõtetel: i) keskendutakse hariliku maksumääraga maksustatavatele tarnetele; ii) lihtsustatakse käibemaksubaasi arvutamise korda ja iii) hariliku maksumääraga maksubaasi suhtes kohaldatakse ühtset sissenõudmismäära. See uus lähenemisviis on vastuseks Euroopa Parlamendi ja Euroopa Kontrollikoja üleskutsele lähendada omavahendeid tegelikule käibemaksubaasile ja märkimisväärselt lihtsustada arvutamist. See suurendab läbipaistvust ja vastutust. Lihtsustatud käibemaksupõhised omavahendid on täielikult kooskõlas komisjoni ettepanekuga käibemaksu tegevuskava kohta ja hilisemate ettepanekutega¹⁰.

Käibemaksupõhistest omavahenditest ELi eelarvesse saadav tulu on praegu ligikaudu 15–20 miljardit eurot aastas. Seda taset saab lihtsustatud arvutamise korral säilitada sissenõudmismäära vastava suurendamise kaudu.

3. UUTE OMAVAHENDITE KOGUM

Komisjon teeb ettepaneku võtta kasutusele kolme uut liiki omavahendid. Neil kõigil on oma eelised ja põhjendused, kuid nende kavandamine paketina toob täiendavat kasu.

Kogumipõhise lähenemisviisiga võetakse kasutusele tõelised omavahendid, mis on seotud ELi peamiste poliitikavaldkondadega, konkreetselt kliimamuutuste, keskkonnapoliitika, plastistrateegia, ringmajanduse ja ühtse turuga. Neil on tugev seos ELi poliitika ja ELi lisaväärtusega. Näiteks maksubaasi kahanemise ja kasumi ümberpaigutamise probleemi ei saa lahendada üksnes riiklikul tasandil. Sellega seoses aitavad ELi käibemaksualased ja äriühingute maksustamise algatused parandada võrdseid võimalusi ettevõtjatele ja tarbijatele. Samuti võivad keskkonnamaksud aidata kõrvaldada negatiivseid välismõjusid ja mõjutada käitumist. Näiteks kliimamuutused ja merekeskkonda reostavad plastjätmed on probleemid, mis on oma olemuselt ülemaailmsed ja mida on vaja käsitleda ELi tasandil, sealhulgas tehes maksusoodustusi. Euroopa Liit on juba loonud ELi vahendid nende probleemide lahendamiseks.

Uute omavahendite kogum toob värsket raha ELi eelarvesse ja aitab toime tulla mõjuga, mis kaasneb ELi eelarve märkimisväärse netorahastaja kadumisega. Kuigi enamik kavandatud uutest tuluallikatest ei loo täiesti uusi tuluvooge, on need selgelt seotud ELi tasandiga ja kajastavad otseselt või kaudselt omavahendite süsteemi lisaväärtust. Prognoositava tulu seisukohast annavad uued omavahendid märkimisväärse osa vajalikust tulust, kuid need asendavad üksnes osa kogurahvatulul põhinevatest osamaksetest. Omavahendite maksubaasid ja sissenõudmismäärad on ette nähtud nii, et ajavahemikul 2021–2027 kaetakse keskmiselt ligikaudu 12 % eelarvest uute tuluallikatega.

Uute omavahendite kogum, mis tekib tuluallikate mitmekesistamise teel, muudab omavahendite süsteemi üksikute komponentide kõikumiste suhtes vastupidavamaks. See

¹⁰ COM(2016)148 final ja hilisemad [ettepanekud](#).

hõlmab ka paremat „vertikaalset“ vastavust liikmesriikide eelarvetele, kuna see sisaldab komponente, mis on otsesemalt seotud keskkonna, tarbimise ja äriühingute maksustamisega.

Suurem ja mitmekesisem omavahendite kogum oleks paremini vastavuses liikmesriikide majanduse tsüklilise kõikumisega. Seega on kogurahvatulul põhinevatel omavahenditel jätkuvalt tasakaalustav ülesanne, kuid nende tasakaalustav roll mitmesuguste tulude kõikumiste kompenseerimisel oleks suurem ja jagatud kõigi liikmesriikide vahel. Tulusüsteem tagab seega koormuse teatava jagamise range eelarvedistsipliini raames.

3.1. Äriühingu tulumaksu ühtsel konsolideeritud maksubaasil põhinevad omavahendid

Äriühingu tulumaksul põhinevaid ELi eelarve omavahendeid on pikka aega peetud võimalikuks tuluallikaks, kuna need on olemuslikult seotud kasuga, mida ühtne turg ettevõtetele annab. Kuigi maksumäärade erinevus liikmesriikide vahel ei ole iseenesest takistus äriühingute maksustamisel põhinevatele omavahenditele, on äriühingu tulumaksu ühtse konsolideeritud maksubaasi puudumine seni takistanud Euroopa Liidul võtmast konkreetseid meetmeid selles valdkonnas. Kui komisjoni 2016. aasta ettepanekud äriühingu tulumaksu ühtse maksubaasi¹¹ ja äriühingu tulumaksu ühtse konsolideeritud maksubaasi¹² kohta vastu võetakse, loob see äriühingu tulumaksu ühtse süsteemi, mis paneb aluse õiglastele ja läbipaistvatele uutele omavahenditele, konsolideerides ja jaotades konsolideeritud maksubaasi.

Äriühingu tulumaksul põhinevad omavahendid oleksid põhjendatud sellega, et hargmaised ettevõtted saavad kasu ühtse turu vabadustest. Äriühingu tulumaksu ühtne konsolideeritud maksubaas aitab kaasa liidu jõupingutustele võitluses maksustamise vältimise vastu. Äriühingu tulumaks võib anda olulise panuse ELi eelarvesse. Pärast seda, kui äriühingu tulumaksu ühtne konsolideeritud maksubaas on kooskõlas komisjoni 2016. aasta ettepanekutega kokku lepitud, oleks uusi kõnelusel uuel maksubaasil põhinevaid omavahendeid lihtne rakendada.

Uute eeskirjade kohaselt oleks äriühingu tulumaksu maksubaasil (st liikmesriigi tasandil jaotatud ettevõtete kasum) põhinev tulu konkreetne. Äriühingu tulumaksu ühtne konsolideeritud maksubaas annaks ELi eelarvesse stabiilset ja suhteliselt suurt tulu ega sekku liikmesriikide maksualastesse eesõigustesse. Kavandatud äriühingu tulumaksu ühtsel konsolideeritud maksubaasil põhinevate omavahendite puhul kohaldataks sissenõudmismäära ühtse konsolideeritud maksubaasi enda suhtes. Äriühingu tulumaksu ühtse konsolideeritud maksubaasi suhtes 3 % sissenõudmismäära kohaldamine võib anda perioodi jooksul aastas keskmiselt tulu ligikaudu 12 miljardit eurot. Omavahendeid hakatakse koguma alles pärast seda, kui uued maksueeskirjad on liikmesriikides täielikult rakendatud.

3.2. ELi heitkogustega kauplemise süsteemil põhinevad omavahendid

ELi heitkogustega kauplemise süsteem on liidu loodud ühine kliimamuutuste vastu võitlemise vahend. ELi heitkogustega kauplemise süsteem on seotud ühiste kliimaeesmärkide, kliimamuutuste leevendamise strateegiate ja rahvusvaheliste kohustustega ning annab sama hinnasignaali hõlmatud sektoritele kõigis liikmesriikides. ELi heitkogustega kauplemise süsteem on ELi tasandil ühtlustatud ja tulu laekub liikmesriikide eelarvetesse.

¹¹ COM(2016) 685 final

¹² COM(2016) 683 final

Tehakse ettepanek kasutada ELi heitkogustega kauplemise süsteemist saadavat tulu ELi eelarve omavahenditena¹³. See tähendaks, et ELi eelarvesse kantakse 20 % tulust, mis saadakse lubatud heitkoguse ühikute enampakkumisest.

Oluline osa heitkogustega kauplemise süsteemi tuludest väiksema sissetulekuga liikmesriikides saadakse selliste lubatud heitkoguse ühikute enampakkumisest, mis on ümber jaotatud solidaarsuse, majanduskasvu ja omavahelise ühendatusega seotud põhjustel. Õigluse tagamiseks ei arvestata omavahendeid nende ümberjaotatud lubatud heitkoguse ühikute pealt. ELi heitkogustega kauplemise süsteemi käsitleva läbivaadatud direktiiviga luuakse innovatsioonifond, et toetada murranguliste tehnoloogiate arendamist, ja moderniseerimisfond, et ajakohastada energiasektorit madalama sissetulekuga liikmesriikides. Ka innovatsioonifondi ja moderniseerimisfondi¹⁴ rahastamiseks eraldatud summat ei kasutataks omavahendite sissemakseks. Enampakkumiseks kättesaadavaid lubatud heitkoguse ühikuid, mida liikmesriik võib tasuta eraldada energiasektorile, tuleks omavahendite osamakse arvestamisel arvesse võtta, tagamaks, et otsus sellise võimaluse kasutamise või mittekasutamise kohta põhineb majanduslikel põhjustel.

Prognoositav keskmine aastane tulu võib olla 1,2 kuni 3,0 miljardit eurot, sõltuvalt ELi heitkogustega kauplemise süsteemi lubatud heitkoguse ühikute turuhinnast. Samuti võiks see varieeruda vastavalt enampakkumisel müüdavate heitkoguste ühikute aastasele mahule, mis sõltub muu hulgas heitkogustega kauplemise süsteemi turustabiilsusreservi toimimisest.

3.3. Plastpakendijäätmetel põhinevad omavahendid

Komisjon võttis 18. jaanuaril 2018 vastu Euroopa strateegia plasti kohta ringmajanduses¹⁵. Strateegia aitab kaasa keskkonnaprobleemide lahendamisele, eelkõige parandades ringlussevõtu tasuvust ja vähendades plastprügi sattumist keskkonda. Strateegia eesmärk on ka suurendada plasti keskkonnasäästlikkust, stimuleerides ja toetades samas innovatsiooni, konkurentsivõimet ja töökohtade loomist. Teatises¹⁶ märgiti, et maksualased meetmed võivad soodustada keskkonnasõbralikku käitumist. Komisjon korraldas 22. märtsil 2018 sidusrühmadega ümarlaua, et arutada, kuidas ELi eelarve kaudu saaks toetada plastistrateegiat. Üldiselt jõuti kokkuleppele selles, et plastireostuse vähendamiseks on vaja kasutada erinevaid vahendeid. Uue erimaksu kehtestamine ELi tasandil oleks problemaatiline konkurentsivõime ja subsidiaarsuse seisukohast. Samas üldiselt tunnustati ELi eelarve võimalikku rolli selle probleemi lahendamisel.

Kavandatud omavahendite osamakse oleks otseselt proportsionaalne liikmesriigis tekkinud ringlusse võtmata plastpakendijäätmete kogusega. Seega tekitab osamakse liikmesriikidele stiimuli selliste jäätmete vähendamiseks. Sel viisil aitaks ELi eelarve saavutada plastistrateegia ja ringmajanduse eesmärgi.

Omavahendite osamakse oleks proportsionaalne liikmesriigis tekkinud ringlusse võtmata plastpakendijäätmete kogusega, mille kohta esitatakse igal aastal andmed Eurostatile. Liikmesriikide poolt omavahenditesse tehtavate osamaksete arvutamiseks kohaldatakse kõnealuse koguse suhtes sissenõudmismäär 0,80 eurot kilogrammi kohta, mis võib anda tulu 7 miljardit eurot aastas.

¹³ Heitkogustega kauplemise süsteemi raames lennunduse jaoks ette nähtud lubatud heitkoguse ühikuid ei kasutata omavahendite sissemakseteks.

¹⁴ 2 % ELi heitkogustega kauplemise süsteemi ülempiirist.

¹⁵ COM(2018)28 final.

¹⁶ COM(2018)28 final.

3.4. ELi rahastamise struktuuri prognoositav muutus 2027. aastaks

Praeguse 2018. aasta tulude struktuuri võrdlus aastate 2021–2027 tulude struktuuriga näitab, et komisjoni ettepanekus on nii järjepidevaid kui ka uuenduslikke elemente. Praeguse süsteemi alusel moodustavad kogurahvatulul põhinevad omavahendid sõltuvalt aastast ja iga-aastase eelarvetsükli etapist kaks kolmandikku kuni kolm neljandikku kogutulust. Kavandatud muudatuste kohaselt peaksid need moodustama 50–60 % kogutulust.

ELi rahastamise struktuuri arenguprognoos

	2018. aasta eelarve		Perioodi 2021–2027 prognoositav keskmine	
	miljardit eurot	% kogutulust	miljardit eurot	% kogutulust
Traditsioonilised omavahendid	23	15,8 %	26	15 %
Riikide praeguse osamaksed millest	120	82,9 %	128	72 %
(Reformitud) käibemaksupõhiseid omavahendid	17	11,9 %	25	14 %
Kogurahvatulul põhinevad omavahendid	103	71,0 %	103	58 %
Uued omavahendid millest	-		22	12 %
Äriühingu tulumaksu ühtsel konsolideeritud maksubaasil põhinevad omavahendid	-	-	12	6 %
ELi heitkogustega kauplemise süsteemil põhinevad omavahendid	-	-	3	2 %
Plastpakendijäätmetel põhinevad omavahendid	-	-	7	4 %
Omavahendid kokku	143	98,7 %	176	99 %
Muud tulud peale omavahendite	2	1,3 %	2	1 %
Tulud kokku	145	100,0 %	178	100 %

Aastateks 2021–2027 ette nähtud summad põhinevad kohaldatavatel sissenõudmismääradel, mis on sätestatud komisjoni ettepanekus, mis käsitleb nõukogu määrust, millega kehtestatakse Euroopa Liidu omavahendite süsteemi rakendusmeetmed (COM(2018) 327, artikkel 1).

4. PÕHIMÕTTE KEHTESTAMINE, ET ELI POLIITIKAST TULENEVAD TULEVASED TULUD LAEKUVAD ELI EELARVESSE

On olemas ka muid tulusid, mis hoolimata sellest, et need ei kuulu käesoleva otsuse kohaldamisalasse, on siiski võimalikuks huvipakkuvaks täiendavaks tuluallikaks, mida tuleks arvesse võtta järgmise finantsraamistiku perioodi programmide ja poliitika kavandamisel.

„Muud tulud“ vastavad üsna hästi enamikule traditsioonilistest hindamiskriteeriumidest, välja arvatud „piisavus ja stabiilsus“. Need on vahetult seotud ELi poliitikavaldkondade ja õigusliku pädevusega, hõlpsasti hallatavad ja juhul, kui need on sihtotstarbeliselt määratud, ei tõrju need välja kulusid mitmeaastase finantsraamistiku ülemmäärade piires või omavahendeid omavahendite ülemmäära piires. Kuna neid ei kanta üle riigikassast, ei sisaldu need riiklikes osamaksetes, mis lisatakse eelarve tegevustulemisse, ja seega kujutavad need endast sõltumatut „tõelist“ ELi tuluallikat.

See peaks olema põhimõte, et tulu, mis on saadud otse ELi poliitika rakendamisest ja ühiste liidu tasandi eeskirjade jõustamisest, peaks vaikimisi laekuma ELi eelarvesse. Üks näide tulust, mis peaks ELi eelarvesse laekuma muude õigusaktide kui omavahendeid käsitleva otsuse või maksude ühtlustamise alusel on ELi reisiinfo ja -lubade süsteemist (ETIAS) saadav tulu. Komisjoni ettepanekuga nähakse ette, et kolmandatest riikidest pärit Schengeni ala külastajate makstud tasu kujutab endast sihtotstarbelist tulu (et seotud eelarveridadel saaks teha täiendavaid assigneeringuid). See tulu aitab täiendavalt rahastada ELi reisiinfo ja -lubade süsteemi tegevuskulusid ja toetab muul viisil liidu üldeelarvet. Sihtotstarbelist tulu ei võeta arvesse omavahendite ülemmäära puhul, kuna seda ei saada riigieelarvetest. Muud või mitmesugused tulud, mis ei ole sihtotstarbelised, kuid registreeritud üldtuluna (näiteks trahvid või viivised), vähendavad liikmesriikide kogurahvatulul põhinevaid osamakseid.

5. KORREKTSIOONIDE JÄRKJÄRGULINE KAOTAMINE

Peamiselt ajaloolistel põhjustel on paljude liikmesriikide suhtes kohaldatud keerulist korrektsioonide ja tagasimaksete süsteemi. Euroopa Ülemkogu 1984. aasta juuni Fontainebleau tippkohtumisel lepitati kokku, et „igal liikmesriigil, kelle jaoks eelarve rahastamine tähendab ülemääraseid kohustusi liikmesriigi suhtelise jõukusega võrreldes, on õigus nende korrigeerimisele selleks sobival ajal“. Kõige olulisem neist mehhanismidest oli Ühendkuningriigi korrektsioon, mida 34 aastat tagasi põhjendati õiglusega.

Lisaks Ühendkuningriigi korrektsioonile tekkis aja jooksul järjest rohkem uusi korrektsioonimehhanisme. Alates 2002. aastast on Austria, Saksamaa, Madalmaade ja Rootsi suhtes kohaldatud „tagasimakse tagasimakset“, st Ühendkuningriigi tagasimaksesse tehtava osamakse alalist vähendamist. Täiendavat vähendamist võimaldati ka teatavatele liikmesriikidele, kelle eelarvekoormust peeti liiga suureks. Saksamaa, Madalmaade ja Rootsi suhtes kohaldati ajavahemikul 2014–2020 ajutiselt käibemaksu vähendatud sissenõudmismäära. Austria, Madalmaade, Rootsi ja Taani puhul vähendati kogurahvatulul põhinevaid osamakseid ka kindla summa võrra.

Aja jooksul on korrektsioonid ja tagasimaksed suurenenud, ületades (isegi kui mitte võtta arvesse Ühendkuningriigi tagasimakset) praeguse mitmeaastase finantsraamistiku puhul 5 miljardit eurot aastas. See on muutnud ELi eelarve rahastamise süsteemi liiga keeruliseks ja vähem läbipaistvaks.

Uue mitmeaastase finantsraamistiku ettepanekuga tagatakse õiglane ja tasakaalustatud lähenemisviis. Tulude poole reform aitab mitmekesistada tuluallikaid ja hõlmab vahendite portfelli, mis mõjutab liikmesriike õiglasel viisil. Kulude poolel keskendutakse liidu eelarves üha enam mitmesugustele kuludele, millel on vaieldamatu liidu lisaväärtus, nagu teadusuuringud ja innovatsioon, Erasmus, kaitse ja piirikontroll. Võttes arvesse omavahendite kogumi kasutuselevõttu ja uusi kuluprioriteete, saavad liidu eelarvest õiglasel viisil kasu kõik liikmesriigid, ilma et oleks vaja säilitada vananenud ja keerulist korrigeerimissüsteemi. Et korrektsioonidest kasu saavate liikmesriikide osamaksed märkimisväärselt ja järsult ei suureneks, tehakse ettepanek kohaldada nende kogurahvatulul põhinevate osamaksete kindlasummalist vähendamist, mis kaotatakse järk-järgult aastaks 2025. Kindlasummaliste vähenduste kindlaksmääramise aluseks on 2020. aastal nendele liikmesriikidele ette nähtud korrektsioonide kogusumma.

6. OMAVAHENDITE ÜLEMMAÄRA SUURENDAMINE

Omavahendeid käsitlevas otsuses on sätestatud ka omavahendite iga-aastase sissenõudmise ülemmäär. Selle eesmärk on anda liikmesriikidele kindlustunne, kaitstes neid „halbade üllatuste“ eest riiklikul eelarve- ja finantsplaneerimisel. Praegu on ülemmääraks kehtestatud

„1,20 % kõikide liikmesriikide summaarsest kogurahvatulust“. Brexiti tagajärjel väheneb ülemmäära kohase summa väärtus automaatselt ligikaudu 16 % (st Ühendkuningriigi kogurahvatulu võrra). Samuti on oluline märkida, et lisaks mitmeaastase finantsraamistiku maksevajadustele peavad kõnealuse ülemmäära alla jääma ka eelarvevahendid, mida on vaja ELi eelarvest tagatud laenude või rahastamisvahenditega seotud finantskohustuste täitmiseks. Seoses selliste vahendite (sealhulgas võimalik euroala stabiliseerimisvahend) suurema kasutamisega tuleb seda ülemmäära tõenäoliselt suurendada.

Euroopa Arengufondi ELi eelarvesse lisamisega peab kaasnema omavahendite otsusega kehtestatud ülemmäärade suurendamine. On vaja piisavat varu maksete ja omavahendite ülemmäära vahel, et tagada liidu võime täita oma finantskohustusi kõigis tingimustes, isegi majanduslanguse ajal. Komisjon teeb ettepaneku suurendada omavahendite ülemmäära maksete puhul 1,29 %-le ja kulukohutuste puhul 1,35 %-le ELi 27 liikmesriigi kogurahvatulust.

Võimalikud täiendavad osamaksed, mida Ühendkuningriik ELi liikmesriigina võetud kohustuste täitmiseks peab tegema pärast 2020. aastat, võivad vähendada omavahenditega kaetud rahastamisvajadusi, eelkõige järgmise mitmeaastase finantsraamistiku alguses.

7. OMAVAHENDIDE KÄSITLEVATE ÕIGUSAKTIDE PAKETT

7.1. Õigusraamistik

Euroopa Liidu toimimise lepingus on kehtestatud olulised uuendused, mis võimaldavad teha olulisi muudatusi mitte ainult ELi eelarvemenetluses, vaid ka ELi eelarve rahastamises. Komisjoni ettepanekute puhul on eriti olulised kaks asutamislepingu sätet.

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 311 kolmandas lõigus on sätestatud, et nõukogu võib omavahendeid käsitleva otsuse raames „kehtestada uusi omavahendeid või tunnistada kehtetuks mõni olemasolev“. Selle sättega lubatakse selgesõnaliselt luua uusi omavahendeid.

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 311 neljandas lõigus on uudselt sätestatud, et „nõukogu sätestab seadusandliku erimenetluse kohaselt määruste abil liidu omavahendite süsteemi rakendusmeetmed selles ulatuses, mis on ette nähtud kolmanda lõigu alusel vastu võetud [omavahendeid käsitlevas] otsuses“. See säte annab võimaluse määrata rakendusmääruses kindlaks omavahendite süsteemiga seotud konkreetset rakendusmeetmed omavahendeid käsitlevas otsuses sätestatud ülemmäärade raames.

Praeguste komisjoni ettepanekute puhul kasutatakse sellised võimalused täielikult ära, algtades uute omavahendite loomise ja tehes ettepaneku lisada artikli 311 neljanda lõigu alusel rakendusmäärusesse erinevaid sätteid.

Selle lähenemisviisi eesmärk on muuta süsteem omavahendeid käsitlevas otsuses sätestatud raamistiku ja ülemmäärade raames piisavalt paindlikuks, tuues kõik praktilised kokkulepped, mis käsitlevad liidu vahendeid ja mida tuleks reguleerida lihtsama korra kohaselt, otsuse enda asemel hoopis rakendusmääruse alla. Nendes ettepanekutes kajastatakse seadusandja tahet, mida väljendati Euroopa Tulevikukonvendi töös ja mida on toetatud järgnevatel valitsustevahelistel konverentsidel¹⁷.

Tuluvoogude tagamiseks vajalikud alusaktid ja andmed maksupõhiste või osamaksetel põhinevate omavahendite kohta ja nende arvutamiseks on juba olemas või kavandatud. Need

¹⁷ Vt eelkõige „Omavahendite aruteluringi lõplik raport“ Euroopa konvendile, CONV 730/03, 8.5.2003.

on kõik tihedalt seotud valdkondadega, millel on selge Euroopa poliitikamõõde, nagu ühtne turg või keskkonnakaitse.

7.2. Omavahendeid käsitleva otsuse põhielemendid

Omavahendeid käsitlevas otsuses sätestatakse: i) liidu eelarvesse kavandatud omavahendite kategooriad; ii) kohaldatavad maksimaalsed sissenõudmismäärad; iii) omavahendite ülemmäärad; iv) korrigeerimismehhanismid (kui peetakse vajalikuks) ja kuidas neid rahastada ning v) teatavad eelarvepõhimõtted. Samuti tuleb otsuses loetleda sätteid, mille puhul võidakse kehtestada rakendusmeetmed. Otsusega nähakse ette ka üleminekumeetmed.

7.3. Rakendusmäärus

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 311 neljanda lõigu kohane kavandatud rakendusmäärus sisaldab kõiki liidu vahenditega seotud praktilisi aspekte ja tehnilisi üksikasju, mida tuleks reguleerida lihtsama korra kohaselt, et muuta süsteem omavahendeid käsitlevas otsuses sätestatud raamistiku ja ülemmäärade raames piisavalt paindlikuks. See ei hõlma omavahendite süsteemi aspekte, mis on seotud omavahendite kättesaadavaks tegemise ja rahavajaduste rahuldamisega (vt allpool punkt 6.4).

Rakendusmääruses kehtestatakse ka üldist laadi sätteid, mida kohaldatakse kõigi omavahendite suhtes ja mille puhul on asjakohane parlamentaarne järelevalve eriti oluline. Need hõlmavad peamiselt tulude kontrolli ja järelevalvega seotud küsimusi ning komisjoni inspektorite vastavaid õigusi.

Seepärast sisaldab rakendusmäärus kooskõlas omavahendeid käsitlevas määruses leiduva loeteluga järgmisi sätteid:

- (1) kõigi otsuses sätestatud omavahendite suhtes kohaldatavad sissenõudmismäärad. See võimaldab teatavat paindlikkust omavahendeid käsitlevas otsuses sätestatud ülemmäärade raames. Sellise paindlikkuse puudumisel piiraks omavahendites vajalike ja õigeaegsete kohanduste tegemise suutlikkust omavahendeid käsitlevate otsuste vastuvõtmiseks ettenähtud koormav ja pikaldane menetlus;
- (2) Euroopa rahvamajanduse ja regionaalse arvepidamise süsteemi (ESA) kohane viide kogurahvatulule ja sätteid selle olulise muutumise puhuks (kogurahvatulu mõõtmise täpsustamine seoses ESA läbivaatamisega võib mõjutada omavahendite ülemmäärasid);
- (3) aastaeelarve saldo kohandamine. Kui ülejäägi ülekandmise üldpõhimõte on sätestatud otsuses, siis rakendusmeetmed on sätestatud määruses.
- (4) kontrolli ja järelevalvet, sealhulgas täiendavaid aruandlusnõudeid käsitlevad sätteid.

Koos omavahendeid käsitleva otsusega tagab rakendusmäärus, et süsteemi tehniliste kohanduste jaoks on vaja mitte ainult liikmesriikide heakskiitu, vaid ka Euroopa Parlamendi nõusolekut.

7.4. Kättesaadavaks tegemise määrus

Lisaks eespool nimetatud rakendusmeetmetele määratakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 322 lõike 2 kohaselt nõukogu määruses kindlaks tegevusnõuded, mille alusel tehakse omavahendid ELi eelarvele ja komisjonile kättesaadavaks. Seepärast hõlmab seadusandlike ettepanekute pakett ka täiendavat kättesaadavaks tegemise määrust, mis sisaldab uusi sätteid, mis käsitlevad äriühingu tulumaksu ühtsel konsolideeritud maksubaasil, ELi heitkogustega

kauplemise süsteemil ja ringlusse võtmata plastpakendijäätmetel põhinevate omavahendite arvutamise ja kättesaadavaks tegemise meetodeid.

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

Euroopa Liidu omavahendite süsteemi kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 311 kolmandat lõiku,
võttes arvesse Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 106a,
võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,
olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,
võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,
toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt
ning arvestades järgmist:

- (1) Liidu omavahendite süsteem peab tagama liidu poliitikasuundade korrapäraseks arenguks vajalikud vahendid, võttes arvesse vajadust range eelarvedistsipliini järele. Omavahendite süsteemi arendamise kaudu saab ja tuleks võimalikult aktiivselt osaleda liidu poliitika kujundamisel.
- (2) Euroopa Ülemkogu 7.-8. veebruari 2013. aasta kohtumisel kutsuti nõukogu üles jätkama tööd komisjoni ettepanekuga uute käibemaksupõhiste omavahendite kohta, et teha see võimalikult lihtsaks ja läbipaistvaks, tugevdada seost liidu käibemaksupoliitikaga ja tegelikult sissenõutud käibemaksuga ning tagada maksumaksjate võrdne kohtlemine kõigis liikmesriikides.
- (3) Komisjon võttis 2017. aasta juunis vastu aruteludokumendi ELi rahanduse tuleviku kohta¹⁸. Komisjon paneb ette mitu võimalust, kuidas siduda omavahendid nähtavamal viisil ELi oluliste poliitikavaldkondadega, eelkõige ühtse turu ja jätkusuutliku majanduskasvuga. Aruteludokumendi kohaselt tuleb uute omavahendite kasutuselevõtmisel pöörata tähelepanu nende läbipaistvusele, lihtsusele ja stabiilsusele, kooskõlale liidu poliitikaeesmärkidega, mõjule, mida nad avaldavad konkurentsivõimele ja jätkusuutlikule majanduskasvule, ning nende võrdsele jaotumisele liikmesriikide vahel.
- (4) Lissaboni lepinguga muudeti omavahendite süsteemiga seotud sätteid, mis võimaldavad vähendada olemasolevate vahendite arvu ja näha ette uusi omavahendeid.
- (5) Praegust käibemaksupõhiste omavahendite kindlaksmääramise süsteemi kui liiga keerulist on korduvalt kritiseerinud Euroopa Kontrollikoda, Euroopa Parlament ja liikmesriigid. Seepärast on asjakohane lihtsustada kõnealuste omavahendite arvutamist.

¹⁸ COM(2017)358 final, 28. juuni 2017.

- (6) Selleks et viia liidu rahastamisvahendid paremini kooskõlla liidu poliitikaprioriteetidega, paremini kajastada liidu eelarve rolli ühtse turu toimimise tagamisel, paremini toetada liidu poliitika eesmärgi ja vähendada liikmesriikide kogurahvatulul põhinevaid osamakseid liidu aastaeelarvesse, tuleb kehtestada uut liiki omavahendid, mis põhinevad äriühingu tulumaksu ühtsel konsolideeritud maksubaasil, Euroopa Liidu heitkogustega kauplemise süsteemist saadavatel riigi tuludel ja ringlusse võtmata plastpakendijäätmete alusel arvutataval riigi osamaksel.
- (7) Euroopa ühtne turg toob suurt kasu ettevõtetele, kes tegutsevad rohkem kui ühes liikmesriigis. Kuid maksusüsteemide erinevus liidus annab ebaõiglase eelise ettevõtetele, kes saavad vältida äriühingu tulumaksu maksmist seal, kus nad loovad lisaväärtust. Komisjoni 2016. aasta ettepanekutega¹⁹ äriühingu tulumaksu ühtse maksubaasi ja äriühingu tulumaksu ühtse konsolideeritud maksubaasi kohta soovitakse selline ebaõiglus kõrvaldada ja taastada võrdsed tingimused. Omavahendid peaksid tulenema ühtse sissenõudmismäära kohaldamisest maksustatava kasumi osa suhtes, mis on igale liikmesriigile määratud vastavalt liidu eeskirjadele äriühingu tulumaksu ühtse konsolideeritud maksubaasi kohta. Selle omavahendite liigi puhul võetakse arvesse üksnes selliste üksuste kasumit, kellele liidu eeskirjad äriühingu tulumaksu ühtse konsolideeritud maksubaasi kohta on kohustuslikud.
- (8)** Liidu prioriteet on saavutada eesmärk vähendada heitkoguseid vähemalt 40 % aastatel 1990–2030, nagu kohustuti Pariisi kliimakokkuleppes. Euroopa Liidu heitkogustega kauplemise süsteem on üks peamisi vahendeid selle eesmärgi saavutamiseks ja see annab tulu lubatud heitkoguste ühikute enampakkumisel müümise kaudu. Võttes arvesse Euroopa Liidu heitkogustega kauplemise süsteemi ühtlustatud laadi ja liidu rahalist toetust leevendamise- ja kohanemismeetmete edendamiseks liikmesriikides, on asjakohane võtta selle raames kasutusele uued ELi eelarve omavahendid. Sellised omavahendid peaksid põhinema liikmesriikide poolt enampakkumisel müüdavatel lubatud heitkoguste ühikutel, sealhulgas üleminekuajaperioodil energiasektorile tasuta eraldatud ühikutel. Selleks et võtta arvesse teatavate liikmesriikide suhtes kohaldatavaid Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ²⁰ erisätteid, ei tuleks omavahendite osamakse kindlaksmääramisel arvesse võtta lubatud heitkoguste ühikuid, mis on ümber jaotatud solidaarsuse, majanduskasvu ja omavahelise ühendatusega seotud põhjustel, ega lubatud heitkoguste ühikuid, mis on sihtotstarbeliselt määratud innovatsioonifondile ja moderniseerimisfondile.
- (9)** Kooskõlas liidu plastistrateegiaga saab ELi eelarve abil aidata kaasa plastpakendijäätmete vähendamisele. Omavahendid, mis põhinevad liikmesriikide osamaksel, mis on proportsionaalne igas liikmesriigis ringlusse võtmata plastpakendijäätmete kogusega, annavad stiimuli ühekordsete plasttoodete tarbimise vähendamiseks ning ringlussevõtu ja ringmajanduse edendamiseks. Samal ajal võivad liikmesriigid võtta sobivaimaid meetmeid nende eesmärkide saavutamiseks kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega.
- (10) Tuleb ära hoida, et korrektsioonidest kasu saavate liikmesriikide osamaksed märkimisväärselt ja järsult suurenevad. Seepärast on vaja näha Saksamaale, Austriale, Taanile, Madalmaadele ja Rootsile ette ajutised korrektsioonid, vähendades

¹⁹ COM (2016) 683, 25.10.2016.

²⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT L 275, 25.10.2003, lk 32).

üleminekuperioodil nende kogurahvatulul põhinevaid osamakseid kindla summa võrra. Kõnealused korrektsioonid tuleks järk-järgult kaotada 2025. aasta lõpuks.

- (11) Summa, mille liikmesriigid jätavad endale sissenõudmiskulude katmiseks (20 % kogutud traditsioonilistest omavahenditest), moodustab omavahenditest suure osa, mida ei tehta kättesaadavaks liidu eelarvele. Kogutud traditsiooniliste omavahendite osa, mille liikmesriigid jätavad endale sissenõudmiskulude katmiseks, tuleks viia 20 %-lt uuesti algsele tasemele 10 %, et viia tolliseadmete, töötajate ja teabe jaoks antav rahaline toetus paremini vastavusse tegelike kulude ja vajadustega.
- (12) Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 311 neljandale lõigule sätestab nõukogu liidu omavahendite süsteemi rakendusmeetmed. Sellised meetmed peaksid sisaldama üldisi ja tehnilist laadi sätteid, mida kohaldatakse kõigi omavahendite suhtes ja mille puhul asjakohane parlamentaarne järelevalve on eriti oluline. Kõnealused meetmed peaksid sisaldama üksikasjalikke eeskirju, mis käsitlevad artikli 2 lõikes 1 osutatud kättesaadavaks tehtavate omavahendite summade kindlaksmääramist, sealhulgas artikli 2 lõike 1 punktides b–e osutatud omavahendite suhtes kohaldatavad sissenõudmismäärad, kogurahvatuluga seotud tehnilised küsimused ning sätted ja kord, mida on vaja omavahendite kogumise kontrollimiseks ja järelevalveks, sealhulgas eeskirjad, mis käsitlevad kontrolle ning selliste ametnike ja muude teenistujate õigusi, keda komisjon on volitanud korraldama kontrolle, ja mis tahes asjakohased aruandlusnõuded.
- (13) Euroopa Arengufondi ELi eelarvesse lisamisega peab kaasnema omavahendite otsusega kehtestatud ülemmäärade suurendamine. On vaja piisavat varu maksete ja omavahendite ülemmäära vahel, et tagada liidu võime täita oma finantskohustusi kõigis tingimustes, isegi majanduslanguse ajal. Seepärast tuleks omavahendite ülemmäära suurendada maksete assigneeringute puhul 1,29 %-le ja kulukohustuste assigneeringute puhul 1,35 %-le liikmesriikide summaarsest kogurahvatulust turuhindades.
- (14) Ühtsuse, järjepidevuse ja õiguskindluse tagamiseks tuleks kehtestada sätted, et tagada sujuv üleminek nõukogu otsuse 2014/335 EL, Euratom kohaselt süsteemilt käesoleva otsusega ette nähtud süsteemile.
- (15) Käesoleva otsuse kohaldamisel tuleks kõik summad esitada eurodes.
- (16) Selleks et tagada üleminek omavahendite muudetud süsteemile ja selle kokkulangevus eelarveaastaga, tuleks käesolevat otsust kohaldada alates 1. jaanuarist 2021. Sätteid, mis käsitlevad äriühingu tulumaksu ühtsel konsolideeritud maksubaasil põhinevaid osamakseid, ei tohiks siiski kohaldada tagasiulatuvalt, ja nende kohaldamine tuleks edasi lükata, kuna äriühingu tulumaksu ühtset konsolideeritud maksubaasi käsitlevaid liidu eeskirju ei ole veel vastu võetud,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1
Reguleerimisese

Käesolevas otsuses sätestatakse eeskirjad liidu omavahendite eraldamise kohta, et tagada liidu aastaeelarve rahastamine.

Artikkel 2 Omavahendite kategooriad

1. Liidu eelarvesse kavandatud omavahenditena käsitatakse tulu, mille allikaks on:
 - (a) traditsioonilised omavahendid, mis koosnevad järgmisest: impordimaksud, lisatasud, täiendavad summad või hüvitissummad, lisasummad või lisaelemendid, ühise tollitariifistiku tollimaksud ja muud tollimaksud, mille liidu institutsioonid on kehtestanud või kehtestavad kolmandate riikidega kauplemise suhtes, endise Euroopa Sõe- ja Terasühenduse asutamislepinguga hõlmatud toodete suhtes kohaldatavad tollimaksud ning suhkruturu ühise korralduse raames sätestatud osamaksud ja muud tollimaksud;
 - (b) ühtse sissenõudmismäära kohaldamine käibemaksutulu osa suhtes, mis on kogutud hariliku maksumääraga maksustatud tarnetelt, jagatuna riigi hariliku käibemaksumääraga; tegelik sissenõudmismäär ei tohi ületada 2 %;
 - (c) ühtse sissenõudmismäära kohaldamine maksustatava kasumi osa suhtes, mis on igale liikmesriigile määratud vastavalt liidu eeskirjadele äriühingu tulumaksu ühtse konsolideeritud maksubaasi kohta; tegelik sissenõudmismäär ei tohi ületada 6 %;
 - (d) ühtse sissenõudmismäära kohaldamine summa suhtes, mille moodustavad tulu, mis on saadud direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10 lõike 2 punktis a osutatud enampakkumisel müüdavatest lubatud heitkoguste ühikutest, ja energeetikasektori ajakohastamiseks üleminekuperioodil tasuta lubatud heitkoguste ühikute turuväärtus, nagu sätestatud kõnealuse direktiivi artikli 10c lõikes 3; tegelik sissenõudmismäär ei tohi ületada 30 %;
 - (e) ühtse sissenõudmismäära kohaldamine ringlusse võtmata plastpakendijäätmete kaalu suhtes; tegelik sissenõudmismäär ei tohi ületada 1,00 eurot kilogrammi kohta;
 - (f) kõikide liikmesriikide summaarse kogurahvatulu suhtes ühtse määra kohaldamine, mis määratakse kindlaks eelarvemenetluse kohaselt kõiki muid tulusid arvesse võttes.

Punkti c esimese lõigu kohaldamisel kohaldatakse ühtset sissenõudmismäära üksnes selliste maksumaksjate kasumi suhtes, kellele liidu eeskirjad äriühingu tulumaksu ühtse konsolideeritud maksubaasi kohta on kohustuslikud.

Punkti f esimese lõigu kohaldamisel kohaldatakse ühtset sissenõudmismäära iga liikmesriigi kogurahvatulu suhtes.

Austria kogurahvatulul põhinevat brutomakset vähendatakse 2021. aastal 110 miljoni euro võrra, 2022. aastal 88 miljoni euro võrra, 2023. aastal 66 miljoni euro võrra, 2024. aastal 44 miljoni euro võrra ja 2025. aastal 22 miljoni euro võrra. Taani kogurahvatulul põhinevat brutomakset vähendatakse 2021. aastal 118 miljoni euro võrra, 2022. aastal 94 miljoni euro võrra, 2023. aastal 71 miljoni euro võrra, 2024. aastal 47 miljoni euro võrra ja 2025. aastal 24 miljoni euro võrra. Saksamaa kogurahvatulul põhinevat brutomakset vähendatakse 2021. aastal 2 799 miljoni euro võrra, 2022. aastal 2 239 miljoni euro võrra, 2023. aastal 1 679 miljoni euro võrra, 2024. aastal 1 119 miljoni euro võrra ja 2025. aastal 560 miljoni euro võrra. Madalmaade kogurahvatulul põhinevat brutomakset vähendatakse 2021. aastal 1 259 miljoni euro võrra, 2022. aastal 1 007 miljoni euro võrra, 2023. aastal 755 miljoni euro võrra, 2024. aastal 503 miljoni euro võrra ja 2025. aastal 252 miljoni euro võrra. Rootsi kogurahvatulul põhinevat brutomakset vähendatakse 2021. aastal 578 miljoni euro võrra,

2022. aastal 462 miljoni euro võrra, 2023. aastal 347 miljoni euro võrra, 2024. aastal 231 miljoni euro võrra ja 2025. aastal 116 miljoni euro võrra. Kõik kõnealused summad on 2018. aasta hindades ja neid kohandatakse jooksevhindadega, kohaldades viimast kättesaadavat, eurodes väljendatud liidu sisemajanduse koguprodukti deflaatorit, mille esitab komisjon ja mis on kättesaadav eelarveprojekti koostamise ajal. Kõnealust brutomaksete vähendamist rahastavad kõik liikmesriigid.

2. Liidu eelarvesse kantud omavahenditena käsitatakse ka tulusid, mis on saadud võimalikest uutest maksudest, mis on kehtestatud ühise poliitika raames vastavalt ELi toimimise lepingule, tingimusel et on järgitud kõnealuse lepingu artiklis 311 sätestatud korda.
3. Kui eelarveaasta alguseks ei ole eelarvet vastu võetud, kohaldatakse kuni uute määrade jõustumiseni jätkuvalt varasemaid kogurahvatulu sissenõudmismäärasid.

Artikkel 3 *Omavahendite ülemmäärad*

1. Omavahendite kogusumma, mis eraldatakse liidule selleks, et katta iga-aastased maksete assigneeringud, ei tohi ületada 1,29 % kõikide liikmesriikide summaarsest kogurahvatulust.
2. Liidu eelarvesse kantud iga-aastased kulukohustuste assigneeringud ei tohi ületada 1,35 % kõikide liikmesriikide summaarsest kogurahvatulust.
3. Säilitada tuleb kulukohustuste assigneeringute ja maksete assigneeringute sobiv suhe, et tagada nende omavaheline kokkusobivus ning et oleks võimalik lõikes 1 sätestatud ülemmäära järgida järgnevatel aastatel.

Artikkel 4 *Kõikehõlmavuse põhimõte*

Artiklis 2 osutatud tulusid kasutatakse vahet tegemata kõigi liidu aastaeelarvesse kavandatud kulude rahastamiseks.

Artikkel 5 *Ülejäägi ülekandmine*

Liidu eelarveaasta kulusid ületav tulude summa kantakse üle järgmisesse eelarveaastasse.

Artikkel 6 *Omavahendite sissenõudmine ja nende komisjonile kättesaadavaks tegemine*

1. Liikmesriigid nõuavad artikli 2 lõike 1 punktis a osutatud liidu omavahendid sisse vastavalt siseriiklikele õigus- ja haldusnormidele. Liikmesriigid kohandavad vajaduse korral kõnealuseid õigus- ja haldusnorme nii, et need vastaksid liidu eeskirjade nõuetele.

Komisjon kontrollib siseriiklikke õigus- ja haldusnorme, mis liikmesriigid on talle esitanud, edastab liikmesriikidele kohandused, mida ta peab liidu eeskirjade täitmiseks vajalikuks, ja esitab vajaduse korral aruande eelarvepädevatele institutsioonidele.

2. Liikmesriigid jätavad sissenõudmiskulude katteks endale 10 % artikli 2 lõike 1 punktis a osutatud summadest.
3. Liikmesriigid teevad artikli 2 lõike 1 kohased vahendid komisjonile kättesaadavaks ELi toimimise lepingu artikli 322 lõike 2 alusel vastu võetud määruste kohaselt.

Artikkel 7 *Rakendusmeetmed*

Nõukogu sätestab vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 311 neljandale lõigule rakendusmeetmed seoses omavahendite süsteemi järgmiste elementidega:

- (a) eeskirjad artikli 2 lõikes 1 osutatud kättesaadavaks tehtavate omavahendite summade kindlaksmääramise kohta, sealhulgas artikli 2 lõike 1 punktides b–e osutatud omavahendite suhtes kohaldatavad sissenõudmismäärad kõnealustes punktides sätestatud piirides, samuti artikli 2 lõike 1 punktis f osutatud kogurahvatulul põhinevate omavahendite suhtes kohaldatava määra arvutamine;
- (b) sätted ja kord, mida on vaja artikli 2 lõikes 1 osutatud tulude kogumise kontrollimiseks ja järelevalveks, sealhulgas eeskirjad, mis käsitlevad kontrolle ning selliste ametnike ja muude teenistujate õigusi, keda komisjon on volitanud korraldama kontrolle, ja mis tahes asjakohased aruandlusnõuded;
- (c) aluseks olev kogurahvatulu, sätted kogurahvatulu kohandamiseks ning sätted maksete ja kohustuste ülemmäärade ümberarvutamiseks kogurahvatulu oluliste muutuste korral, kui kohaldatakse artikli 2 lõike 1 punkti f ja artiklit 3;
- (d) aastaeelarve saldo arvutamise ja eelarves kajastamise kord vastavalt artiklile 5.

Artikkel 8 *Lõpp- ja üleminekusätted*

1. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, tunnistatakse otsus 2014/335/EL, Euratom kehtetuks. Kõiki viiteid nõukogu otsusele 70/243/ESTÜ, EMÜ, Euratom,²¹ nõukogu otsusele 85/257/EMÜ, Euratom,²² nõukogu otsusele 88/376/EMÜ, Euratom,²³ nõukogu otsusele 94/728/EÜ, Euratom,²⁴ nõukogu otsusele 2000/597/EÜ, Euratom,²⁵ nõukogu otsusele 2007/436/EÜ, Euratom²⁶ või otsusele 2014/335/EÜ, Euratom²⁷ käsitatakse viidetena käesolevale otsusele ning neid loetakse vastavalt käesoleva otsuse lisas esitatud vastavustabelile.

²¹ Nõukogu 21. aprilli 1970. aasta otsus 70/243/ESTÜ, EMÜ, Euratom liikmesriikide rahaliste osamaksete asendamise kohta ühenduste omavahenditega (EÜT L 094, 28.4.1970, lk 19–22).

²² Nõukogu 7. mai 1985. aasta otsus 85/257/EMÜ, Euratom ühenduste omavahendite süsteemi kohta (EÜT L 128, 14.5.1985, lk 15–17).

²³ Nõukogu 29. mai 1989. aasta otsus (EMÜ, Euratom) nr 1552/89, millega rakendatakse otsust 88/376/EMÜ, Euratom ühenduste omavahendite süsteemi kohta (EÜT L 155, 7.6.1989, lk 1–8).

²⁴ Nõukogu 31. oktoobri 1994. aasta otsus 94/728/EÜ, Euratom Euroopa ühenduste omavahendite süsteemi kohta (EÜT L 293, 12.11.1994, lk 9–13).

²⁵ Nõukogu 29. septembri 2000. aasta otsus 2000/597/EÜ, Euratom Euroopa ühenduste omavahendite süsteemi kohta (EÜT L 253, 7.10.2000, lk 42–46).

²⁶ Nõukogu 7. juuni 2007. aasta otsus 2007/436/EÜ, Euratom Euroopa ühenduste omavahendite süsteemi kohta (ELT L 163, 23.6.2007, lk 17–21).

²⁷ Nõukogu 26. mai 2014. aasta otsus Euroopa Liidu omavahendite süsteemi kohta (2014/335/EL, Euratom) (ELT L 168, 7.6.2014, lk 105–111).

2. Otsuse 94/728/EÜ, Euratom artikleid 2, 4 ja 5, otsuse 2000/597/EÜ, Euratom artikleid 2, 4 ja 5, otsuse 2007/436/EÜ, Euratom artikleid 2, 4 ja 5 ning otsuse 2014/335/EL, Euratom artikleid 2, 4 ja 5 kohaldatakse jätkuvalt selliste tulude arvutamise ja kohandamise suhtes, mis on saadud ühtse määra kohaldamisel ühtselt määratletud käibemaksubaasi suhtes, mis on olenevalt aastast piiratud 50–55 %-ga iga liikmesriigi rahvamajanduse kogutoodangust või kogurahvatulust, ja Ühendkuningriigile võimaldatud eelarvelise tasakaalustamatuse korrigeerimise arvutamise suhtes 1995. aastast kuni 2020. aastani ja Ühendkuningriigile teiste liikmesriikide poolt võimaldatud korrigeerimiste rahastamise arvutamise suhtes.
3. Liikmesriigid jätavad sissenõudmiskulude katteks jätkuvalt endale 10 % artikli 2 lõike 1 punktis a osutatud summadest, mille nad oleksid kohaldatavate liidu eeskirjade kohaselt pidanud kättesaadavaks tegema enne 28. veebruari 2001.
4. Liikmesriigid jätavad sissenõudmiskulude katteks jätkuvalt endale 25 % artikli 2 lõike 1 punktis a osutatud summadest, mille nad oleksid kohaldatavate liidu eeskirjade kohaselt pidanud kättesaadavaks tegema ajavahemikus 1. märtsist 2001 kuni 28. veebruarini 2014.
5. Liikmesriigid jätavad sissenõudmiskulude katteks jätkuvalt endale 20 % artikli 2 lõike 1 punktis a osutatud summadest, mille nad oleksid kohaldatavate liidu eeskirjade kohaselt pidanud kättesaadavaks tegema ajavahemikus 1. märtsist 2014 kuni 28. veebruarini 2021.
6. Käesoleva otsuse kohaldamisel esitatakse kõik summad eurodes.

Artikkel 9 *Jõustumine*

Nõukogu peasekretär teatab liikmesriikidele käesolevast otsusest.

Liikmesriigid teatavad nõukogu peasekretärile viivitamata oma põhiseadusest tulenevatest nõuetest lähtuvalt käesoleva otsuse vastuvõtmiseks vajalike menetluste lõpuleviimisest.

Käesolev otsus jõustub viimase teises lõigus osutatud teate kättesaamisele järgneva teise kuu esimesel päeval.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2021.

Käesoleva otsuse artikli 2 lõike 1 punkti c ja artikli 2 lõike 1 teist lõiku kohaldatakse alates sellise teise aasta 1. jaanuarist, mis järgneb selliste siseriiklike sätete kohaldamise alguskuupäevale, millega võetakse üle nõukogu direktiiv äriühingu tulumaksu ühtse konsolideeritud maksubaasi kohta.

Artikkel 10 *Avaldamine*

Käesolev otsus avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja